

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndc/16/2022
Identifikačné číslo spisu: 1321202650
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Halušková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1321202650.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B. J. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. X, XXX XX L. proti žalovanému Artium s.r.o., so sídlom Doležalova 15, 821 04 Bratislava, IČO: 52 466 531, zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Kraččíkom, so sídlom Štefánikova 4, 071 01 Michalovce, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 63Cpr/16/2021, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu inému súdu takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 63Cpr/16/2021 Okresnému súdu Košice II n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „okresný súd“) podaním z 22. 11. 2022 predložil spor Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného zo dňa 28. 02. 2022 na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice II z dôvodu vhodnosti. Návrh odôvodnil tým, že žalobkyňa má bydlisko v L., jej právna zástupkyňa má sídlo v Michalovciach, žalovaný má výrobnú halu, v ktorej žalobkyňa pracovala v Michalovciach. Aj prevažné administratívne centrum riadenia žalovaného je v Michalovciach. Jediným určujúcim kritériom príslušnosti Okresného súdu Bratislava III bolo sídlo žalovaného, ktoré je aktuálne už len sídlom formálnym a pripravuje sa jeho zmena do Michaloviec. Z hľadiska hospodárnosti sa javí účelné, aby spor prejednal a rozhodol Okresný súd Košice II, ktorý je kauzálny príslušným pre individuálne pracovnoprávne spory v obvode Krajského súdu v Košiciach.
2. Žalobkyňa sa k návrhu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti nevyjadрила.
3. Podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.
4. Podľa § 39 ods. 3 Civilného sporového poriadku o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.
5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v zmysle § 39 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“) preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.
6. Predpokladom prikázania sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti je existencia okolností umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a

rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (ide aj o prelomenie zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvanej v § 36 ods. 2 veta za bodkočiarkou CSP). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne, miestne i kauzálne príslušnými je zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu je len výnimkou z tohto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby sa sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Práve so zreteľom ku charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. Ako je uvedené vyššie, dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len okolnosti umožňujúce hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov strán sporu, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na druhú stranu sporu. Nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre delegáciu má i stanovisko ostatných strán sporu.

8. Najvyšší súd po preskúmaní predloženého sporu dospel k záveru, že nie je daná žiadna taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver, že ktorýkoľvek iný súd (než Okresný súd Bratislava III, na ktorom konanie začalo) spor prejedná hospodárnejšie, rýchlejšie, prípadne po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie. Dôvody delegácie síce môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú, no skutočnosti, ktorými žalovaný odôvodnil vhodnosť ním navrhovanej delegácie nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie sporu inému súdu, nakoľko sa nevyznačujú takou výnimočnosťou, aby bolo možné vyhovieť jeho návrhu. Vo všeobecnosti sú problémy tohto druhu (napr. že strana sporu nemá bydlisko v obvode kauzálne príslušného súdu, alebo že musí za účelom dostavenia sa na súd prekonávať väčšie vzdialenosti či vynaložiť vyššie výdavky) skôr bežné, a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie sporu inému súdu. Aj v čase rozhodovania najvyššieho súdu je, napriek niekoľkomesačnému časovému odstupu od predloženia návrhu na vhodnú delegáciu sporu, podľa údajov verejne dostupného obchodného registra sídlo žalovaného v Bratislave. Žalobkyňa sama návrh na vhodnú delegáciu nepodala a k návrhu žalovaného sa nevyjadрила.

9. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nemožno predpokladať, že Okresný súd Košice II zabezpečí hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu. V danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalovaného nevyhoviel.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.